

**Sud Bosne i Hercegovine
Sud Bosne i Hercegovine**

Broj: S1 3 U 031710 19 U
Sarajevo, 16.06.2020.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Branimira Orašanina, kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja: „Zdravstveni centar Brčko“ Brčko Distrikt, ulica Džemaludina Čauševića broj 1 Brčko, kojeg zastupa advokat Amer Ramić iz Brčkog, ulica Bulevar mira bb (zgrada Most), protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-3-6/19 od 30.01.2019. godine tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ulica Maršala Tita 11a, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 16.06.2020.godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem uvažena je žalba ponuđača Lala i Lačo broj: 3377/18 od 25.12.2018. godine, i poništen Tenderski dokument broj: 425/18-400 od 12.12.2018. godine ugovornog organa JZU „Zdravstveni centar Brčko. Uvažen je zahtjev za povrat sredstava uplaćenih na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 500,00KM. Povrat će se izvršiti na osnovu posebnog rješenja ovog organa.

Protiv ovog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor iz razloga povrede pravila postupka, nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, iz koga je izveden nepravilan zaključak o odlučnim činjenicama. Tužbom ukazuje da je tuženi grubo prekršio zakon jer nije mogao uopšte odlučivati o dopuni žalbe žalitelja koja je podnesena mimo odredbi člana 101. Zakona o javnim nabavkama BiH. Osim toga čak i da je dopuna žalbe podnesena u zakonskom roku, tuženi je morao tu dopunu dostaviti tužitelju na izjašnjenje, a što nije učinio. U tužbi ističe da nije bilo osnova da se žalba uvaži zbog uslova iz tačke 13. 2 Tenderskog dokumenta da ponuđači moraju imati uspostavljen HACCP sistem za kvalitet i sigurnost hrane odnosno certifikat za osiguranje kvaliteta hrane koja je predmet konkretne nabavke. Tužitelj je ovaj uslov postavio iz razloga što je to propisao u skladu sa odredbom člana 49. tačka e). Zakona o javnim nabavkama BiH. Prema mišljenju tužitelja, tuženi nije na navedenu tačku tenderskog dokumenta dao jasno pojašnjenje i smatra da je i ovakav

zaključak tuženog pogrešan. U konačnici tužitelj ističe da je pogrešno tumačenje žalitelja i tuženog da je tužitelj morao zahtijevati ekvivalent traženom certifikatu obzirom nikakvi izuzeci pa ni oni koji su propisani u Pravilniku o higijeni hrane. Obzirom da se hrana koja se nabavlja koristi za ishranu bolesnika Slijedom navedenog predlaže sudu da tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje i predmet vrati na ponovni postupak a tuženog obaveže na naknadu troškova postupka u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata FBiH, u iznosu od 280,80KM i naknadu sudske takse.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga iznesenih u osporenom rješenju.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka spisa predmeta i obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je konačnim rješenjem Ureda za ramatranje žalbi BiH, uvažena žalba onudača Lala i Laćo i poništen Tenderski dokument broj: 425/18-400 od 12.12.2018.godine, ugovornog organa, tužitelja. Prema obrazloženju osporenog rješenja, tuženi je ocijenio da se osnovano ukazuje žalbom da je ugovorni organ tenderski dokument, za konkretni postupak nabavka „hrane voće i povrće u sezoni za potrebe bolničke kuhinje“ u odnosu na tehničku profesionalnost (tačka 13.2.TD) nepotrebno opteretio tražeći da ponuđači dostave HACCP certifikat, a pri tome ne propisujući da mogu dostaviti ekvivalent. Stoga je, po ocjeni tuženog, osnovan žalbeni navod da je ugovorni organ propisao uslove koji nisu u skladu sa članom 44. Zakona o javnim nabavkama BiH. Osim toga, predmet nabavke nije u velikom obimu tako da se mogao napraviti izuzetak od primjene člana 1. Pravilnika o higijeni hrane koji propisuje obaveznost traženog certifikata HACCP. Slijedom svega navedenog tuženi je u skladu sa odredbom člana 111. stav 1. tačka d). u vezi s članom 230. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH, donio odluku kao u dispozitivu.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, prigovori iz tužbe nisu osnovani jer je osporeno rješenje doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa

U skladu sa članom 3. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14), ugovorni organ dužan je da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom nabavke i njegovom svrhom. U skladu s članom 48. Zakona (*opći uslovi za tehničku i profesionalnu sposobnost*), ugovorni organ može, zavisno od vrste, količine ili obima, ili namjene predmeta nabavke, zahtijevati dokaze koji se odnose na tehničku i profesionalnu sposobnost. U skladu sa stavom 6. citirane zakonske odredbe, ako se u tenderskoj dokumentaciji zahtijeva osiguranje certifikata koje izdaju nezavisna tijela, a kojima se potvrđuje da ponuđač zadovoljava određene standarde osiguranja kvaliteta, ugovorni organ dužan je pozvati se na sisteme osiguranja kvaliteta koji se zasnivaju na odgovarajućim evropskim serijama standarda koje su potvrdila tijela koja su u skladu s evropskim serijama standarda koje se tiču izdavanja certifikata. Ugovorni organ dužan je prihvatiti i druge dokaze o ekvivalentnim mjerama osiguranja kvaliteta od ponuđača koji nemaju pristupa takvim

certifikatima. U smislu člana 49. Zakona o javnim nabavkama BiH, u postupku nabavke roba, ugovorni organ, između ostalog može zahtijevati i uvjerenje koje izdaje nadležna institucija ili agencija za kontrolu kvaliteta, a kojim se potvrđuje da na odgovarajući način tačno označena roba odgovara određenim specifikacijama ili normama (*član 49. stav 1. tačka e*)).

Tenderska dokumentacija mora biti pripremljena uz uvažavanje svih odredbi Zakona i podzakonskih akata. Ponude, odnosno zahtjevi za učešće se evaluiraju isključivo na osnovu uslova i zahtjeva iz tenderske dokumentacije. U ugovor o javnoj nabavci ili okvirni sporazum mogu biti uneseni samo podaci koji su ranije dati u tenderskoj dokumentaciji. Stoga tenderska dokumentacija mora sadržavati jasne, nedvosmislene, potpune i precizne podatke o budućem ugovoru, kao i sva potrebna pojašnjenja o načinu pripreme ponude. Pri tome je posebno značajno da se poštuju opći principi javnih nabavki u svakom dijelu tenderske dokumentacije (uslovi za kvalifikaciju, tehničke specifikacije, kriteriji za dodjelu ugovora i dr.), kako bi se ponude mogle pripremiti i porediti na stvarno konkurentskoj osnovi. S tim u vezi, u tenderskom dokumentu broj javne nabavke 425/18-400 (strana 6) ugovorni organ, tužitelj je u tački 13.2. (*uslovi za kvalifikaciju*) između ostalog propisao da ponuđači u smislu odredbe člana 49. tačka e). Zakona moraju dokazati da imaju uspostavljen HACCP sistem za kvalitet i sigurnost hrane odnosno dostaviti dokaz da su proizvodi u skladu sa HACCP standardima za kvalitet i sigurnost hrane te da provodi redovne preventivne sisteme kontrole sigurnosti prema načelima HACCP. Ovo vijeće cijeni da kako je to propisano u smislu odredbe člana 44. stav 3. Zakona o javnim nabavkama BiH minimum kvalifikacionih uslova koje ugovorni organ odredi za ponuđače, kao i dokumenti koji su potrebni za njihovo dokazivanje, obavezno treba da budu srazmjerni predmetu javne nabavke i u skladu s njim.

To nikako ne znači da ugovorni organ ne može odrediti odnosno zahtijevati certifikate koji su u vezi sa predmetom nabavke te su srazmjerni predmetu nabavke, pogotovo kada je predmet nabavke hrana, pekarski proizvodi ili općenito, kada je predmet nabavke specifičan. U konkretnom slučaju, što nije sporno, predmet nabavke jeste nabavka hrane, voća i povrća, a certifikat HACCP je sistem bezbjednosti hrane koji se zasniva na analizi i kontroli potencijalnih bioloških/mikrobioloških, hemijskih i fizičkih opasnosti kojima su izložene sirovine, mogućih opasnosti pri rukovanju, proizvodnji, distribuciji i konzumiranju krajnjeg proizvoda. Njegova primjena podrazumijeva poštovanje standardnih operativnih procedura i uputstava kojima se smanjuju rizici po bezbjednosti hrane. U konačnici, traženi certifikat već dugi niz godina aktuelan u Bosni i Hercegovini odnosno većina trgovina hranom ga posjeduje, što se može provjeriti i na internet stranici.

Međutim, ugovorni organ u tenderskom dokumentu može zahtijevati određene standarde u skladu sa propisima koje su usvojile i susjedne zemlje, s tim da je dužan prihvatiti i druge dokaze koje dostavi ponuđač ali to mora i navesti u tenderskom dokumentu. U predmetnom slučaju, ugovorni organ je morao navesti, odnosno dodati "*ili ekvivalent*" traženom certifikatu i na taj način pružiti mogućnost ponuđačima da dostave i druge certifikate ili zatraže od ugovornog organa da pojasni koji bi to drugi certifikat bio mjerodavan. Na taj način bi i ugovorni organ izbjegao mogućnost izjavljivanja žalbi. Zakonito je obrazloženje pobijanog rješenja u dijelu kojim se poziva na član 2. Pravilnika o higijeni hrane ("Službeni glasnik BiH" broj: 4/13) kojim pravilnikom se propisuju opća pravila o higijeni hrane za subjekte u poslovanju

hranom, propisano da postoje i određeni izuzeci od primjene ovog pravilnika kada se vrši direktno snadbijevanje malim količinama primarnih proizvoda kojima proizvođač snadbijeva krajnjeg potrošača ili lokalni objekat u maloprodaji koji direktno snadbijeva krajnjeg potrošača. Cijeneći da je konkretni postupak nabavke, nabavka hrane voća i povrća za potrebe ugovornog organa/tužitelja, to nije osnovan prigovor iz tužbe da je jedino sistem HACCP, standard koji garantuje kvalitet za sigurnost hrane. Slijedom navedenog, vijeće cijeni neosnovanim i tužbeni prigovor da se podrazumijeva da će ugovorni organ prihvatati i druge certifikate i da to nije ni sporno jer tako nešto u skladu sa odredbom člana 53. Zakona o javnim nabavkama BiH, treba da bude navedeno u tenderskom dokumentu obzirom da ugovorni organ daje potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi.

Posljedično, obrazloženje pobijanog rješenja sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16) odnosno razloge na osnovu kojih je donesena odluka, kratko obrazloženje, utvrđene činjenice i pravni propis.

Kako tužba tužitelja nije osnovana, ne pripadaju mu ni troškovi upravnog spora u potraživanom iznosu, sve u skladu sa članom 61. Zakona upravnom sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 53/16).

Slijedom navedenog, primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud je odlučio kao u dispozitivu.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Branimir Orašanin

